

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved skrivelse af 20. marts 1952 nedsatte justitsministeriet et udvalg med den opgave at udarbejde forslag til en ny lovgivning om personnavne, herunder navnlig om ret og pligt til at føre bestemte familienavne, om gift kvindes familienavn, om ret til at vælge fornavne, om navneforandring, om beskyttelse af familienavne og eventuelle andre spørgsmål, der står i forbindelse med disse emner. Efter forhandling mellem justitsministerierne i de nordiske lande blev tilsvarende udvalg nedsat i Norge og Sverige i 1956. De tre udvalg afgav betænkning i 1960 med udkast til ny — i det væsentlige ensartet — lovgivning om personnavne i de tre lande.

Lovforslaget bygger på det danske udvalgs betænkning. I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser er der redegjort for, i hvilket omfang lovforslaget afviger fra udvalgets lovudkast.

Til §§ 1-3.

Bestemmelserne svarer bortset fra en redaktionel ændring af § 3 til udvalgets forslag.

Til § 4.

Stk. 1 svarer til udvalgets forslag, idet der dog foreslås indføjet en henvisning til bestemmelsen i § 12, stk. 3. Såfremt hustruen i henhold til denne bestemmelse har fået tilladelse til fortsat at bære sin tidligere mands navn, erhverver hun ikke ægtemandens slægtsnavn ved ægteskabet. Hun kan derimod senere antage hans navn ved anmeldelse efter § 4, stk. 2.

Stk. 2-3 svarer til udvalgets forslag til § 4, stk. 2 og 4, idet der dog er foretaget en redaktionel ændring i stk. 3 (udvalgets § 4, stk. 4).

Den af udvalget som § 4, stk. 3, foreslåede bestemmelse er ikke medtaget i lovforslaget. Efter bestemmelsen har hustruen, som har fået mandens slægtsnavn, ret til at *bruge* sit pigenavn foran dette, og har hun ikke fået mandens slægtsnavn, kan hun bruge dette foran sit eget slægtsnavn. Efter justitsministeriets opfattelse er der imidlertid ikke tilstrækkelig anledning til at give udtrykkelige bestemmelser i loven herom, og det forekommer endvidere lovteknisk mindre heldigt at give regler om en ret til at bruge et navn uden samtidig at give nærmere regler om denne brugsrets ophør f. eks. ved indgåelse af nyt ægteskab m. v. Hustruen, der bærer mandens slægtsnavn, må også uden udtrykkelig lovhjælp være berettiget til at bruge sit pige-

navn foran dette, ligesom hun må anses for berettiget til at benytte mandens eventuelle mellemnavn foran mandens slægtsnavn. Såfremt hun ikke bærer mandens slægtsnavn, må hun endvidere kunne bruge dette som mellemnavn foran sit eget slægtsnavn. Hun vil derimod ikke være berettiget til at forbinde mandens slægtsnavn og sit eget navn med bindestreg, idet der herved dannes et nyt slægtsnavn. Hustruens ret til at bruge mandens mellemnavn eller slægtsnavn som mellemnavn må antages at ophøre, såfremt hun mister retten til at bære hans slægtsnavn, jfr. § 12.

Til § 5.

Medens udvalgets lovudkast ingen udtrykkelige regler indeholder om de såkaldte bindestregsnavne, tilsigter forslaget at opretholde den hidtidige adgang til at meddele navneforandring, således at det nye navn ved bindestreg forbindes med andragerens hidtidige navn. Der bør dog i overensstemmelse med hidtidig praksis ikke gives navnebevis til navne, der består af flere end to led forbundet med bindestreg, ligesom to navne, der begge har endelsen *-sen* ikke bør kunne forbindes. Også i andre tilfælde, f. eks. hvor et navn består af flere led forbundet med ord som „de“, „la“, „von“ o. lign., bør det være udelukket at udfærdige navnebevis, hvorved et sådant navn forbindes med et andet navn. Det vil imidlertid ikke være muligt at give udtømmende regler herom i loven, og spørgsmålets afgørelse foreslås derfor overladt til administrationens skøn. Den hidtidige praksis, hvorefter der ikke meddeles bevilling til et slægtsnavn, der består af flere led, som ikke er forbundet med bindestreg eller på anden måde, forudsættes opretholdt.

Ligeledes i overensstemmelse med hidtidig praksis foreslås en bestemmelse om, at det hidtidige slægtsnavn normalt kan bevares som mellemnavn.

Til § 6.

Ændringen under nr. 1 er til dels af redaktionel karakter, men tilsigter endvidere at tydeliggøre, at det påhviler andrageren, der ønsker bevis til et forbeholdt navn uden at opfylde betingelserne i § 8, at sandsynliggøre, at der ikke her i riget findes nogen berettiget til navnet.

Nr. 2 svarer til udvalgets forslag til § 6, nr. 3.

Nr. 3 svarer til udvalgets forslag til § 6, nr. 2. Den ændrede placering af bestemmelsen tilsigter i lighed med bestemmelsen i § 2, stk. 1, litra e, i navneloven af 1904 at udvide beskyttelsen til